

sine Bestræbelser for at gøre det klart, at denne Samlingspolitik blomstrede frodigt, saa at Bestræbelserne i Stedet for at krones i Virkeligheden fik et Grundskud, som de vist ville have vanskeligt ved at forvinde. Spillet blev ødelagt for de Herrer, og jeg tror, at det blev ødelagt for lange Tider.

Ganske vist maa vi ikke vente, at disse Bestræbelser ville høre op. Vi se da ogsaa, at nu er der skabt en Delegation fra de 3 Grupper, „de 27“ og de to Gange 11, som skal have til Formaal at samle det skilte igen for at pleje den konservative Samlingspolitik. Der mangler blot i Ensemblet at faa Højre med — „de 14“ i hvert Fald —, men de komme formodentlig ogsaa nok. Alligevel tror jeg, at de ikke komme saa hurtigt, som man havde ventet, efter at man havde faaet Militærløvene vedtagne. Havde det ærede Medlem fra Odense (Halsted) ikke været saa overstrømmende i sin Glæde, at den absolut maatte have saa kraftigt et Udtryk, som den fik, er det muligt, at den konservative Samlingspolitik hurtigere var gaaet af med Sejren, end den rimeligvis nu vil gøre, saa kunde meget være ødelagt i den Tid. Jeg tror derfor, vi skulle være glade for det, som skete, og der er ogsaa fra vor Side udtalt Glæde derover.

Jeg tror, det, der nu er sket, i det hele taget har virket befriende for hele Befolkningen. Der var vistnok ved at brede sig et Mismod ude i Befolkningen, en vis Lede ved Politik, en vis Slappelse, fordi man saa, at alt det, man havde været med til at kæmpe for, alt det, man havde søgt at fremme, blev forraadt, blev noget helt anderledes end det, man havde ventet. Jeg tror, der var begyndt at brede sig en vis Skuffelse, men jeg tror paa den anden Side, at det, som nu er sket, ved at vi have faaet et nyt og et radikalt Ministerium, i Virkeligheden har spredt dette og har bidraget til, at man igen begynder at tro, at det dog kan lykkes at naa frem til større Sandhed, Naturlighed og større Ærlighed i Politik end den, vi have været vante til at se i de senere Aar. Det er min Tro, at Befolkningen ikke vil blive skuffet deri. Jeg tror, at de radikale Bestræbelser — det vil sige, Bestræbelserne for at demokratisere vort Folk — have faaet en god Støtte ved det, som skete den Dag, Højre stillede sit Mistillidsvotum til den forrige Konseilspræsident.

Medens jeg er ved at tale om det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, kunde jeg have Lyst til at gøre

en enkelt lille Bemærkning til ham. Vi have, som sagt, ikke haft den Glæde, at se ham ret meget under denne Finanslovbehandling. Vi se ham heller ikke i Dag, men jeg gaar ud fra, at de Ord, han sagde, vare Udtryk for den Gruppes Anskuelse, paa hvis Vegne han talte, altsaa „de 14“s. Det ærede Medlem udslyngede den Dag, han havde Ordet, en Trusel, som formodentlig var ment at skulle gøre en ret frygtelig Virkning. Det var en Trusel rettet væsentlig til det Parti, jeg tilhører. Det ærede Medlem truede nemlig med, at nu vilde han og hans Partifæller ogsaa gaa ud og oplyse Befolkningen, nu skulde Socialdemokratiet ikke længere være ene om det. Og det ærede Medlem forestillede sig formodentlig, at det skulde have en stærkt lammende Virkning paa os, vi skulde derved blive forskrækkede. Naar han kom med alle sine Argumenter og hele sin Oplysning, vilde Socialdemokraterne formodentlig gaa bag ad Dansen. Jeg vil sige til det ærede Medlem og til dem, der mene som han, at jeg tror ikke, vi lade os skræmme af det. Selv om det lød nok saa frygteligt og drabeligt fra det ærede Medlem, kan jeg forsikre det ærede Medlem og andre om, at vi blive ikke forskrækkede for det. Hvis Højre virkelig vil gaa ud og oplyse Befolkningen med det ærede Medlem i Spidsen eller maaske ikke længere i Spidsen, men med en anden i Spidsen — det ærede Medlem synes jo at være kommen lidt længere i Baggrunden, end han var den Dag —, ere vi rede til at tage Kampen op med dem. Navnlig hvis det ærede Medlem og Højre ville møde os aabent og ærligt paa Landets Talerstole, skal jeg forsikre det ærede Medlems Parti om, at vi skulle ikke være bange for at stille vor Oplysning frem for Befolkningen ved Siden af de Herrers Oplysning, saaledes at Befolkningen selv kan vælge og afgøre, hvis Oplysning den helst vil slutte sig til. Og jeg er sikker paa, at vor Oplysning ikke skal komme til at ligge under. Naturligvis, hvis Højre vil, som de have gjort hidtil, holde sig til de lukkede Møder, hvor kun faa ere kaldede og endnu færre udvalgte, saa er det jo muligt, at det ærede Medlems og Højres Oplysning kan vinde nogen Fremgang, men hvis de gøre det, saa tror jeg ogsaa, det er bedst, at vi sætte „Oplysning“ i Gaaseøjne. Vi ere, som sagt, ikke bange for denne Oplysning, og det er jo muligt, at Højre kan faa Lejlighed til i en meget nær Fremtid — i en nærmere Fremtid maaske, end de selv